

Република Србија
МИНИСТАРСТВО РУДАРСТВА И ЕНЕРГЕТИКЕ

Број: 312-01-00473/2019-06

Датум: 30.05.2022. године

Београд

СЖ

Министарство рударства и енергетике, на основу члана 71. став 5. Закона о енергетици („Службени гласник РС”, бр. 145/14, 95/18 – др. закон и 40/21), члана 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, бр. 18/16 и 95/18 – аутентично тумачење) и члана 108. став 5. Закона о коришћењу обновљивих извора енергије („Службени гласник РС”, број 40/21), по захтеву Јавног предузећа „Електропривреда Србије”, Београд, са адресом у Београду, Балканска 13, које заступа вршилац дужности директора Мирослав Томашевић, за продужење статуса привременог повлашћеног произвођача, доноси

РЕШЕЊЕ

1. Усваја се захтев Јавног предузећа „Електропривреда Србије”, Београд, за продужење статуса привременог повлашћеног произвођача електричне енергије, стечен по основу решења бр. 312-01-00473/2019-06 од 28.05.2019. године, за електрану на ветар „Костолац”, инсталисане снаге 66 MW, град Пожаревац.

2. Статус привременог повлашћеног произвођача електричне енергије из тачке 1. диспозитива овог решења продужава се до 21.01.2025. године.

Образложење

Јавно предузеће „Електропривреда Србије”, Београд, поднело је захтев дана 04.05.2022. године да се статус привременог повлашћеног произвођача електричне енергије, за електрану на ветар „Костолац”, инсталисане снаге 66 MW, град Пожаревац, продужи за 30 месеци, односно до 21.01.2025. године, релевантних одредаба Закона о енергетици (у даљем тексту: Закон) и Уредбе о условима и поступку стицања статуса повлашћеног произвођача електричне енергије, привременог повлашћеног произвођача и произвођача електричне енергије из обновљивих извора енергије („Службени гласник РС”, бр. 56/16, 60/17, 44/18 – др. закон и 54/19 – у даљем тексту: Уредба), због непредвидивих околности, а које су узроковане пандемијом вируса Ковид-19.

Решењем овог министарства број: 312-01-00473/2019-06 од 28.05.2019. године, усвојен је захтев Јавног предузећа „Електропривреда Србије”, Београд, за стицање

привременог статуса повлашћеног произвођача електричне енергије, са роком важења од три године. Решење је постало правноснажно дана 21.06.2019. године.

Непредвидиве околности су, према наводима подносиоца захтева, изазване пандемијом вируса Ковид-19, ванредним стањем у земљи и иностранству, које су знатно успориле и отежале рад на реализацији пројекта, што је, између осталог, довело и до продужетка трајања тендерског поступка за избор извођача радова и испоручиоца главне опреме за изградњу ВЕ Костолац, као и осталих ограничења која су утицала на добијање неопходних дозвола и сагласности за реализацију пројекта у делу који се односи на изградњу интерних и приступних саобраћајница.

Према процени странке неопходно је тридесет месеци за продужење статуса привременог произвођача електричне енергије.

Све напред наведено има за последицу спречавање подносиоца захтева да стекне статус повлашћеног произвођача.

Након разматрања захтева Јавног предузећа „Електропривреда Србије”, Београд, закључено је да је исти основан, да се заснива на општепознатим чињеницама које се не доказују у смислу члана 102. став 3. Закона о општем управном поступку, и то из следећих разлога.

У члану 71. став 5. Закона прописано је да у случају да у току важења статуса привременог повлашћеног произвођача, наступе непредвидиве околности које спречавају привременог повлашћеног произвођача да стекне статус повлашћеног произвођача у складу са овим законом, статус привременог повлашћеног произвођача може се продужити за период који је потребан да се отклоне непредвидиве околности ближе прописане актом из члана 74. овог закона.

У члану 14. став 2. тачка 2) Уредбе предвиђено је, између осталог, да Министарство, по захтеву привременог повлашћеног произвођача, продужава важење статуса привременог повлашћеног произвођача за период који је потребан да се отклоне дејства непредвидивих околности које спречавају привременог повлашћеног произвођача да стекне статус повлашћеног произвођача у складу са Законом.

У складу са одредбом из члана 14. став 4. Уредбе ако привремени повлашћени произвођач поднесе једном или више пута захтев за продужење статуса привременог повлашћеног произвођача, укупно време продужења статуса привременог повлашћеног произвођача не може да траје дуже од рока важења статуса привременог повлашћеног произвођача утврђеног решењем којим је статус стечен.

У члану 15. став 1. тачка 1) Уредбе прописано је да непредвидиве околности из члана 14. ове уредбе, подразумевају сваке непредвидиве или неизбежне догађаје који су изван моћи привременог повлашћеног произвођача и то:

1) природне катастрофе, као што су пожар, поплава, земљотрес, вулканска ерупција и други облици катастрофалних временских услова, ратно и ванредно стање, тероризам, револуција, јавне демонстрације, саботаже, вандализам, штрајк и други случајеви непредвидивих околности.

На основу општепознатих чињеница, поступајући орган сматра да пандемија COVID-19 вирусом представља непредвидиву околност у смислу чл. 14. став 2. тачка 2) и 15. став 1. тачка 1) Уредбе, а у вези са чланом 71. став 5. Закона о енергетици, и основ за продужење статуса привременог повлашћеног произвођача.

Како је Уредбом прописан рок важења статуса привременог повлашћеног произвођача са роком важења од три године, статус се може продужити на период од 30 месеци како је подносилац захтевао, односно до 21.01.2025. године.

Време продужења статуса привременог повлашћеног произвођача засновано је на захтеву странке која је сама проценила потребан рок за продужење статуса привременог повлашћеног произвођача, а поступајући орган налази да не постоји правна сметња да се статус привременог повлашћеног произвођача продужи до 21.01.2025. године.

Подносилац захтева доставио је банкарску гаранцију број 9773596 издату од стране Banca Intesa ad Beograd дана 18.04.2022. године, у складу са чланом 22. став 2. Уредбе.

На основу свега горе наведеног, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

У складу са тарифним бројем 141. Тарифе републичких административних такси из Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС”, бр. 43/03, 51/03 - испр., 61/05, 101/05 - др. закон, 5/09, 54/09, 50/11, 70/11 - усклађени дин. изн., 55/12 - усклађени дин. изн., 93/12, 47/13 - усклађени дин. изн., 65/13 - др. закон, 57/14 - усклађени дин. изн., 45/15 - усклађени дин. изн., 83/15, 112/15, 50/16 - усклађени дин. изн., 61/17 - усклађени дин. изн., 113/17, 3/18 - испр., 50/18 - усклађени дин. изн., 95/18, 38/19 - усклађени дин. изн., 86/19, 90/19 - испр., 98/20 - усклађени дин. изн. и 144/20) наплаћена је такса за захтев у износу 1.300,00 динара и такса за решење у износу од 12.570,00 динара.

Упутство о правном средству:

Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се не може изјавити жалба, али се може покренути управни спор тужбом Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

ВД ПОМОЋНИЦА МИНИСТАРКЕ

Наталија Луковић

по овлаштењу број 119-01-00206/2021-

08 од 10.09.2021. године

Решење доставити:

1. Подносиоцу захтева,
2. Лицу одговорном за вођење регистра привремених повлашћених производија електричне енергије у Министарству,
3. Архиви.